

enig med det paagældende Medlem i den almindelige Betragtning, han gjorde gældende, og det har glædet mig, at det ærede Medlem har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa og saaledes har lagt sin Interesse for Færøerne for Dagen. Nu er det vel saa, at jeg ikke i alle Tilfælde vil udtale mig absolut mod den oftnævnte Fremgangsmaade; men jeg maa dog tilkendegive som min bestemte Formening, at man bør begrænse sig en hel Del i den Henseende. I andet Fald vil det let ende med, at vi ganske stille, uden at nogen tænker videre paa Følgerne, glide ind i en Praksis, som man vanskeligt vil kunne komme bort fra senere, og hvorved der unddrages Rigsdagen et Omraade for dens Myndighed, som med Rette tilkommer den. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet; men jeg maa dog sige, at jeg mener, man i ethvert Fald i vigtigere Tilfælde, og hvor der kan være Tale om betydeligere Afvigelser fra den almindelige Lov, ikke bør overlade det til Regeringen at udvide den paagældende Lov til Færøerne ved kgl. Anordning. Jeg vil, i Betragtning af, at det her omhandlede Spørgsmaal er blevet rejst, og under Hensyn til Sagens store principielle Betydning, tillade mig at henlede Regeringens Opmærksomhed paa denne Sag og henstille til Regeringen at tage den op til nærmere Overvejelse.

Hvad særlig angaar det foreliggende Lovforslag og dettes Bestemmelse i § 10, hvortil, som nævnt, Ændringsforslag Nr. 13 er stillet, mener jeg, at man, under Hensyn til de særlige Forhold paa Færøerne, ikke bør gaa til at anvende Loven der, saaledes som den er foreslaaet, eller som jeg kan tænke mig, den vil blive vedtagen, men at det bliver nødvendigt at foretage visse Ændringer og ret indgribende Ændringer; og som det vil fremgaa af mine Udtalelser, mener jeg, at det heller ikke er rigtigt, at Udvidelsen til Færøerne sker ved kgl. Anordning.

Jeg vil kun tilføje, at mine Udtalelser her selvfølgelig ikke i mindste Maade maa opfattes som Udtryk for Mistillid til den nuværende Regering. Mine Udtalelser gælde ganske i Almindelighed, uden Hensyn til, hvilke Personer der i det givne Øjeblik danner Regeringen her i Landet. Endvidere vil jeg fremhæve, at mine Udtalelser heller ikke berøre Spørgsmaalet om Lagtingets Indflydelse paa vor Lovgivning; det er et Spørgsmaal, der maa behandles ganske for sig.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg kan slutte mig fuldstændigt til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Nørresundby (S. Frederiksen) vedrørende Andelsforeningernes Bogføringspligt. Jeg er enig med ham i, at Skellet imellem de Andelsforeninger, der skulle tvinges til at føre Bøger efter dette Lovforslag, og de andre vil bero paa, om de have med andre end deres egne Medlemmer at gøre eller ikke, og for saa vidt disse Foreninger drive Forretning, altsaa have Omsætning med andre end Foreningens egne Medlemmer, er jeg enig med det ærede Medlem i, at de bør have Bogføringspligt lige saavel som andre forretningsdrivende. Men naar en Forening kun handler med sine egne Medlemmer, bør den efter min Mening absolut fritages for denne Bogføringspligt. Selv om Medlemmernes solidariske Ansvar er noget begrænset, bør en saadan Andelsforening alligevel fritages for Bogføringspligt, thi — som det ærede Medlem ogsaa har udtalt — som Regel er en saadan Forening lige saa godt økonomisk underbygget; der er altsaa ingen Fare for Tab ved at have Forretningsforbindelse med den.

Den ærede Ordfører spurgte, hvorfor Andelsforeningernes Medlemmer ikke fuldt ud ville paatage sig solidarisk Ansvar. Dertil vil jeg svare — hvad det ærede Medlem fra Nørresundby ogsaa var inde paa —, at det undertiden kan have sine Vanskeligheder at faa Medlemmerne tegnede til en Andelsforening, naar der forlanges fuldt ud solidarisk Ansvar. Dette beror paa, at det enkelte Medlem mange Gange ikke har tilstrækkelig Klarhed over Risikoen, selv om denne er ganske ringe. De Firmaer, som frygte for Tab ved at have Forretningsforbindelse med Andelsforeninger og af den Grund ønske at paatvinge dem Bogføringspligt, vilde faa langt større Sikkerhed i Henseende til disse Andelsforeningers Soliditet ved at kræve et Eksemplar af vedkommende Andelsforenings Vedtægter, thi der ved kunne de erkynde sig om vedkommende Forenings Soliditet og ville saa i Tide kunne træffe deres Forholdsregler, hvorimod den tvungne Bogføringspligt ikke forpligter til at give Oplysninger om det solidariske Ansvars Størrelse eller Omfang. Der er efter min Opfattelse ingen Grund til at paatvinge Andelsforeningerne en Bogføringspligt, som Andelsudvalget, altsaa Andelsforeningernes Organisations Ledelse, er imod; thi ligesom man tager Hensyn til